

ningsreglement. Om dette Reglement er rigtigt, om der kan være Tale om at lave det om, og om Ministeren har nogen Betsjælse eller rettere som tidligere ved lgl. Resolution kan lave det om, er ogsaa et tvivlsomt Spørgsmaal, thi der er dem, der hævde, at det staa saaledes i Frihavnsloven, og at det er det Reglement, der gjaldt den Gang, der skal anvendes, og den Fortolkning kan ogsaa have noget for sig. Jeg skal altsaa anvende Tolddvæsenets Bestuvsningsreglement. Det, der falder i Djnene, er, at tidligere, naar en Ladningssejer modtog en hel Skibs-ladning, kunde han sige lige over for Statsafgiften: jeg betaler pr. Ton af Skibet, og saa er den Ting afgjort. Jeg vil gøre opmærksom paa, at hvis man vilde acceptere den Beregningsmaade, hvilket jeg ikke tror er berettiget efter de Ord, der staa, og som ere komne ind i Rigsdagen, vilde man saa det Tilfælde, at den, der modtager en hel Ladning, vilde slippe langt billigere end de, der f. Eks. modtage $\frac{1}{6}$ af en Ladning, Stykker af en Ladning, ikke at tale om Stykgods. Man vilde endvidere komme til alt andet end Ligestilling mellem den gamle Havn, Tolddhavnen og Frihavnen, thi i Frihavnen kan der kun være Tale om at beregne fuldt ud efter Bestuvsningsreglementet af den simple Grund, at der falder Afgiften først, naar Varen gaar ud af Frihavnen, medens den i Tolddhavnen kan falde, naar Varen gaar ind. Altsaa, vel overvejet, tror jeg det kan være et stort Spørgsmaal, om Ministeren har nogen Berettigelse til at rulle noget som helst ved den Praksis, der nu er bleven indført, eller det, der er bleven Praksis efter den Fortolkning, der er fremkommen; det er et Spørgsmaal, som jeg forventer at komme til Forhandling med dette og det andet Ting om. Det er nemlig gjort gældende lige over for mig med megen Styrke, at saaledes staa der her, og denne Lov skal Ministeren følge i dens Bestemmelser, indtil de blive forandrede ved Lovgivningsmagtens Beslutning. Det ærede Medlem kan være saa god at tænke noget over disse Forhold; de have bestæftiget mig fra den Dag, Frihavnen blev aabnet, og jeg indtager ikke noget endeligt Standpunkt til Sagen, jeg har den stadig under Overvejelse. Den vil ogsaa, som jeg hører, blive fremdragen fra anden Side, men Sagen er virkelig ikke saa simpel, at man uden videre kan sige: Ministeren har behaget at anvende det saadan og saadan, men de Bestemmelser ere forferte. Nej, Bestemmelserne ere vedtagne, de staa i Loven, og jeg har til Dato anvendt dem efter min Mening, som jeg maatte, og efter

en lojal Fortolkning. Om man kan komme til en anden Opfattelse, betragter jeg stadig som et aabent Spørgsmaal, men jeg er mig bevidst, at det er efter en meget nøje Overvejelse, at vi ere komne til den Anvendelse, der nu finder Sted.

Formanden: I Betragtning af den Interesse, dette Spørgsmaal har, har jeg ikke paa Forhaand villet affære Debatten derom, men har villet give ærede Medlemmer Lejlighed til at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed derpaa. Efter at vi nu have hørt den højtærede Ministers Erklæring, forudsætter jeg imidlertid, at ærede Medlemmer ikke ville forbyde sig mere i dette Spørgsmaal.

Det. Hansen: Det maa altsaa ikke være mig tilladt at gøre en Bemærkning om dette samme Spørgsmaal?

Formanden: Den maa i hvert Fald være meget kort, thi denne Sag ligger uden for Dagsordenen.

Det. Hansen: Jeg tror ikke, at den højtærede Minister er berettiget til at kaste Ansvaret for § 8 i Frihavnsloven over paa Rigsdagen, thi Ministeren har i sin Tid accepteret de Bestemmelser, der staa deri. Nu staa der blandt andet, at Afgiften skal beregnes efter Kjøbenhavns Bestuvsningsreglement. Til min Overraskelse synes den ærede Minister nu at betragte Bestuvsningsreglementet som en Grundlov, der ikke kan røres ved. Herpaa skal jeg dog ikke komme nærmere ind, da jeg skal fatte mig i Kort-hed, men jeg vil blot tillade mig at sige, at jeg tror, at Ministeren har begaaet en Fejl ved at have ladet adskillige Aar hengaa, efter at Frihavnsloven var vedtaget, uden at bethymre sig om, hvorvidt det Bestuvsningsreglement, der gjaldt for Kjøbenhavns Tolddob, er tidsvarende eller ikke. Jeg antager, at Frihavnsens Nabning er kommen over den ærede Minister, om jeg saa maa sige, „som Zulenat over Kællingen“; saa har den ærede Minister foresundet Bestuvsningsreglementet fra Trediverne, altsaa fra en Tid, da Skibene vare ganske anderledes byggede end nu, saa at det albeles ikke svarer til de nuværende Forhold. Straks, da Frihavnsloven kom, skulde han om ikke selv have overvejet, saa givet sine underordnede Anledning til, at overveje, om der ikke skulde gøres Forandring i dette Bestuvsningsreglement. Det er derfra, hele Ulykken er kommen.